

בש"פ 1411/15 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 1411/15

לפני: כבוד השופטת א' חיות

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: פלוני

בקשה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי
סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -
מעצרים), התשנ"ו-1996
י"ט באדר התשע"ה (10.3.2015)

תאריך ישיבה:

עו"ד אייל כהן
עו"ד פאדי שרקאוי

בשם המבקשת:
בשם המשיב:

החלטה

בקשה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) להארכת מעצר חמישית של המשיב בתשעים ימים החל מיום 6.3.2015 או עד למתן פסק הדין בת"פ 24351-06-13 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

עמוד 1

1. נגד המשיב הוגש ביום 12.6.2013 כתב אישום המייחס לו עבירות של שידול להתעללות בקטין או בחסר ישע וכן עבירות של התעללות בקטין או בחסר ישע, תקיפה סתם, כליאת שווא, מעשים מגונים, איומים, תקיפת קטין או חסר ישע, שידול לכליאת שווא ועבירה של מעשה מגונה בכוח. האישומים נגד המשיב פורטו בהליכים קודמים בעניינו (בש"פ 1693/14; בש"פ 3847/14; בש"פ 4909/14; בש"פ 5739/14; בש"פ 7979/14) ומשכך נעמוד עליהם בתמצית. על פי הנתען בכתב האישום, עמד המשיב בראש "ג'מעאת מוניב" - קבוצה של חמש משפחות המתגוררות בשכונת במג'דל כרום אשר נהגה לקיים מפגשים בהם ייעץ המשיב לחברי הקבוצה בענייניהם האישיים ובסוגיות הקשורות בחינוך ילדיהם. המשיב הורה לחברי הקבוצה להעניש את ילדיהם במכות באמצעות חפצים, וכן באמצעות כליאה ממושכת בשירותים או בחדר למשך מספר ימים ובאמצעות מריחת צואה על גופם ומניעת מזון ושתייה מהם. לעיתים, ביצע המשיב בעצמו את מעשי ההתעללות האמורים וכן נהג להכות את אחת מנשות הקבוצה, להשפילה, לבזותה מינית ולכלוא אותה בביתו.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה להארכת מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו. ביום 26.6.2013 נעתר בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט ר' שפירא) לבקשה והורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בקובעו כי קיימות ראיות לכאורה נגדו וכן כי פרט לקיומה של חזקת מסוכנות סטטוטורית, המעשים המתוארים בכתב האישום ונסיבות ביצועם מעידים על מסוכנותו הרבה. כן נקבע כי קיים חשש ממשי לשיבוש הליכי משפט מצד המשיב וכי חלופות המעצר שהציע אינן מאיינות את מסוכנותו. ערר על החלטת בית המשפט המחוזי נדחה ביום 22.7.2013 (בש"פ 5040/13). כמו כן נדחו בקשות שהוגשו לעיון חוזר בעניין מעצרו של המשיב. עררים שהוגשו על חלק מהחלטות אלו נדחו אף הם.

3. ביום 30.12.2014 הוגש תסקיר המעצר המשלים האחרון בעניינו של המשיב לבית המשפט המחוזי. בתסקיר זה חזר שירות המבחן על האמור בתסקיריו הקודמים כי נשקפת מן המשיב מסוכנות רבה וכן כי קיים סיכון לא מבוטל להתנהגות פורצת גבולות מצדו. בתסקיר זה בחן שירות המבחן שלושה מפקחים אותם הציע המשיב (לאחר שמפקחים שהציע המשיב בעבר לא התקבלו על-ידו), אך התרשם כי הם יתקשו להתמודד עם הסיכון הטמון בהתנהגותו. עוד ציין שירות המבחן כי על מנת שיוכלו להציב בפני המשיב גבולות ברורים, על המפקחים המוצעים להיות בעלי מעמד דתי הירארכי גבוה משלו. מטעמים אלה, לא המליץ שירות המבחן על שחרורו של המשיב לחלופת המעצר. המשיב לא אמר נואש והגיש בקשה נוספת לעיון חוזר בתנאי מעצרו. במהלך הדיון בבקשה שהתקיים בבית המשפט המחוזי הציע המשיב בשנית ארבעה מפקחים פוטנציאליים שהוצעו על ידו בעבר, בטענה כי הם עונים על דרישות שירות המבחן שכן הם מבוגרים ממנו ואינם "נמוכים" ממנו מבחינה הירארכית. בית המשפט המחוזי חקר את המפקחים המוצעים וביום 7.1.2015 החליט על שחרורו של המשיב למעצר בית מלא, בתוספת איזוק אלקטרוני ובפיקוח שהוצע. בהחלטתו ציין בית המשפט כי התרשם לחיוב מן המפקחים שהוצעו על-ידי המשיב והעריך כי לא יסתירו הפרות חוק או הפרת תנאי שחרורו מצדו. המבקשת הגישה ערר על החלטתו זו של בית המשפט המחוזי (בש"פ 162/15) ובהחלטתו מיום 27.1.2015 קיבל בית משפט זה (כב' השופט ח' מלצר) את הערר וקבע כי מאז ההחלטה האחרונה של בית משפט זה שהורה על מעצרו של המשיב ב-90 ימים נוספים (ההחלטה בבש"פ 7979/14 מיום 9.12.2014), לא חל כל שינוי נסיבות המצדיק את שחרורו של המשיב לחלופת מעצר. עוד ציין בית המשפט באותה החלטה כי "גם לגופם של דברים - נוכח טיב העבירות והתרשמותו של שירות המבחן, הנני סבור כי אין בחלופת המעצר שהוצעה כדי לאיין במקרה זה את מסוכנותו של המשיב".

4. ההליכים בתיק העיקרי טרם הסתיימו גם לאחר ארבע הארכות מעצר שניתנו בעניינו של המשיב (בש"פ 1693/14; בש"פ 3847/14; בש"פ 5739/14; בש"פ 7979/14) ועתה עותרת המבקשת להארכת מעצרו בפעם החמישית. המבקשת טוענת כי המסוכנות הנשקפת מן המשיב לא פחתה וכי כפי שקבע בית משפט זה בהחלטתו מיום

9.12.2014, לא הוצגה כל חלופת מעצר המאיינת מסוכנות זו. עוד מצינת המבקשת כי תם שלב ההוכחות בתיק, כי ביום 1.3.2015 הוגשו סיכומי התביעה וכי על כן ניתן לצפות שההליך יסתיים בתקופה הקרובה.

המשיב מצדו מתנגד לבקשה ומציין כי המבקשת הגישה את סיכומיה בתיק העיקרי באיחור ולאחר מספר בקשות דחיה והוא מוסיף ומציין כי הוא צפוי להגיש את סיכומיו עד יום 1.4.2015 וכי לאחר הגשת הסיכומים בכתב צפויה להתקיים ישיבה נוספת להשלמת סיכומים בעל-פה ומשכך, לטענתו, ההליך אינו צפוי להסתיים בקרוב. אשר למסוכנות הנשקפת ממנו טוען המשיב כי הציע מפקחים הראויים לאמון בית המשפט, אשר יוכלו לוודא כי הוא אינו מפר את תנאי השחרור.

5. דין הבקשה להתקבל.

כבר נפסק כי בעת בחינת בקשה להארכת מעצר של נאשם לפי סעיף 62 לחוק המעצרים על בית המשפט לשקול שני שיקולים עיקריים: המסוכנות הנשקפת ממנו וקצב התקדמות ההליך העיקרי (בש"פ 4106/14 מדינת ישראל נ' זונשוילי, פס' 5 (17.6.2014); בש"פ 2276/14 מדינת ישראל נ' אסתרין, פס' 4 (24.4.2014)). המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה נגדו וראיות אלה מלמדות על המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו כמי שלכאורה ביצע בעצמו ואף הורה לאחרים לבצע מעשים קשים, בעיקר כלפי קטינים חסרי ישע. המסקנה כי מן המשיב נשקפת מסוכנות נתמכת בתסקיר האחרון של שירות המבחן שהוגש בעניינו בו שב שירות המבחן ומציין כי קיים סיכון בלתי מבוטל להישנות התנהגות פורצת גבולות מצדו, כי קיים קושי בעמידה בסייגי שחרור וכן כי לא הוצעו מפקחים אשר יכולים לאיין את מסוכנותו ועל כן לא ניתן לשחררו לחלופת מעצר.

אשר לקצב התקדמות ההליך. יש ממש בטענת המשיב לפיה הדיון אינו מתנהל במהירות הנדרשת והא ראייה כי הדיון לא הסתיים גם לאחר ארבע הארכות מעצר שכבר ניתנו. עם זאת מדובר בתיק מורכב ולעת הזו הוא מצוי בשלבי סיום לאחר שסיכומי התביעה כבר הוגשו. סיכומי ההגנה צפויים אף הם להיות מוגשים בעוד כשבועיים וגם אם בית המשפט יאפשר ישיבה נוספת להשלמת סיכומים בעל-פה יש לצפות כי יעשה מאמץ מיוחד על מנת ליתן את הכרעת הדין בתיק זה בתוך תקופת ההארכה החמישית שנתבקשה.

בנסיבות שתוארו ונוכח מכלול השיקולים הצריכים לעניין אני נעתרת לבקשה ומורה על הארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים נוספים החל מיום 6.3.2015 או עד למתן פסק-דין בת"פ 24351-06-13 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ה באדר התשע"ה (16.3.2015).

ש ו פ ט ת